

Sygn. akt II K 342/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzoskowska ,

Protokolant: stażystka Estera Ślesieńska,

Prokurator: nieobecny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 10 sierpnia 2015r. i następną sprawę:

H. K.,

syna S. i H. z domu S.,

urodzonego (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 lutego 2015 roku w miejscowości D. ul. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie 0.60 mg/l alkoholu w wdychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. oskarżonego **H. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178a § 1 kk skazuje go i wymierza mu 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§1 pkt 1 k.k., art. 71§1k.k. przy zastosowaniu art. 4§1k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat oraz orzeka grzywnę w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 30 (trzydzieści) złotych,

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4§1k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

IV. na podstawie art. 63§2k.k. przy zastosowaniu art. 4§1k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza się okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16 lutego 2015 roku,

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz opłatę w kwocie 300zł.

Sygn. akt II K 342/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 16 lutego 2015 roku po godzinie 7.00 oskarżony H. K. będąc w stanie nietrzeźwości wsiadł do samochodu V. (...) nr rej. (...) i udał się z miejsca zamieszkania do pracy w D..

W tym czasie T. K. jechał samochodem z R. do D.. W pewnym momencie zaobserwował, że jadący przed nim kierowca pojazdu V. (...) dziwnie zachowuje się na drodze, przekraczał pojazdem oś jezdni, następnie zjeżdżał na pobocze. Oskarżony w czasie kierowania samochodem kilkakrotnie powtórzył te manewry, czego bezpośrednim obserwatorem był T. K.. Z uwagi na podejrzenie, że kierujący pojazdem V. (...) może być w stanie nietrzeźwości T. K. zadzwonił na numer alarmowy 112 i powiadomił o swoich obserwacjach z drogi.

W tym czasie oskarżony w pewnym momencie skręcił samochodem w prawo i zjechał na parking przy firmie (...) w D.. T. K. odjechał dalej.

Następnie oskarżony wyjechał z parkingu przy firmie (...) w D. i pojechał na parking przy firmie (...) w D..

Na miejsce z polecenia dyżurnego przyjechał patrol policji, który przebadał oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wyniki badania były pozytywne.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.11-11v – w części, k.51v-52 – w części,

zeznania świadków: T. M. k.19v, k.32v, k.60v-61, K. R. k.21v, k.52v-53, T. K. k.23v, k.52-52v,

dowody z dokumentów: protokół badania k.2, świadectwo zaświadczenie k.3, dokumentacja fotograficzna k.57-59, opinia k.64-66, płyta k.68/

Oskarżony był dotychczas karany sędownie. /karta karna k.46, k.55, odpis wyroku k. 31, k.43/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego H. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że dnia 16 lutego 2015 roku wyjechał samochodem V. (...) o godz. 7.00 z miejscowości M., gdzie mieszka do miejscowości D., gdzie pracuje i do W. dojechał około godziny 8.00. Dodał, że poprzedniego dnia wypił 1-2 piwa i zjadł. Wyjaśnił, że na parkingu wypił piwo, pomógł innemu kierowcy w odpaleniu samochodu, następnie wsiadł do auta, zapalili papierosa i nadjechała policja. Wyjaśnił, że policjanci przebadali go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i wynik był pozytywny. Podejrzaný stanowczo zaprzeczył by wypił alkohol i kierował pojazdem, a piwo wypili jedynie na parkingu, gdzie silnik samochodu nie był włączony. /k.11-11v/

Przesłuchiwany w charakterze oskarżonego H. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że do dnia 15 lutego 2015 r. wódki nie pił, . Wódkę ostatnio piłem 19.01.2015r. mam na to świadków, bo wtedy obchodziłem urodziny, a nie w lutym. Dnia 15.02.2015r. wypilem, tylko ok. godz. 09.00-11.00 wypił jedno, dwa piwa. Wyjaśnił, że w poniedziałek 16 lutego miał zjechać do D., gdzie pracuj i wyjechał około godz. 07.00 - 07.50. Wyjaśnił, że jadąc przez R. nikt za nim nie jechał. Podał, że wjeżdżać do firmy (...) pomylił wjazd i wjechał na inny parking, co zdarzało mu się już wcześniej. Wyjaśnił, że widział jak przejeżdżał od strony R. samochód, który zwolnił i pojechał dalej, i jak wjechał na plac (...) skończył jazdę. Wyjaśnił, że w samochodzie miał piwo mocne 9 albo 9,5 procenta, które wypił. Potem poszedł do kierownika, a potem pomógł innemu kierowcy odpalić pojazd. Wyjaśnił, że było zimno, więc wsiadł do samochodu i nadjechała policja, pokazali odznakę i kazali mu dmuchać w alkomat. Od razu został przewieziony na komendę. Pierwsze badanie wyszło 0,52 mg/l, drugie badanie było po 5-7 min., max do 10 min., trzeci wynik pokazał jak słyszał 0, 53 mg/l. /k.51v-52/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego H. K., gdzie nie przyznawał się do kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości. W ocenie Sądu jego wyjaśnienia te stanowią jedynie przyjętą linię obrony, nakierowaną na chęć

uniknięcia odpowiedzialności karnej i kary. Wyjaśnieniom oskarżonego przeczą dowody przeprowadzone w sprawie w tym zeznania świadków, przede wszystkim T. M., K. R., T. K., jak również dowody z dokumentów w postaci protokołu z przebiegu użycia urządzenia alkometru.

Potwierdzeniem stanu nietrzeźwości oskarżonego kierującego pojazdem mechanicznym stanowi już wstępne badanie oskarżonego na miejscu zdarzenia na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które dały podstawę do przyjęcia oraz jednoznacznie potwierdziły, że H. K. był pod wpływem alkoholu i prowadził w takim stanie samochód. Stan nietrzeźwości oskarżonego potwierdziło badanie za pomocą alkometru. Analiza protokołu użycia prowadzi do wniosku, że czynności te zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy, sprawnym technicznie urządzeniami, przez osoby do tego uprawnione.

Potwierdzeniem okoliczności, że oskarżony kierował samochodem w stanie nie trzeźwości są zeznania świadków, przede T. K. oraz T. M. i K. R., jak również opinia biegłego sądowego toksykologa.

Świadek **T. K.** potwierdził, że podejrzewając, że jadący przed nim kierowca samochodu jest pod wpływem alkoholu zgłosił, że przed nim jedzie samochód, w którym kierowca dziwnie się zachowywał na drodze. Jednocześnie świadek wiarygodnie zeznał na czym miało polegać, że kierowca dziwnie się zachowywał, mianowicie że na odcinku pomiędzy R. a D. kierowca przekraczał oś jezdnii i prawą swoją stroną zjeżdżał na pobocze, jechał zygzakami, na pewno to było przekroczenie osi jezdni i zjechanie na pobocze. Świadek jednoznacznie zeznał, że jechał bezpośrednio za samochodem V. (...).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **T. K.**, gdyż świadek spontanicznie, szczegółowo przedstawił okoliczności, których był bezpośrednim świadkiem, ujawniając sprawcę czynu. Zeznania te są jasne, konkretne, i stanowią ważne uzupełnienie ustalonego stanu faktycznego. Świadek T. kapitan jest osobą postronną dla oskarżonego, nie mającą żadnego powodu, by bezpodstawnie obciążać H. K. o takie właśnie zachowanie. Świadek w sposób obiektywny i bezstronny podał okoliczności zdarzenia.

Świadek **K. R.** wiarygodnie zeznał, że dostali zgłoszenie od dyżurnego, że z R. jedzie samochód osobowy i kierowca tego samochodu jest prawdopodobnie nietrzeźwy. Świadek potwierdził, że kierujący został przebadany testerem na zawartość alkoholu i wynik był pozytywny. Ponadto świadek zeznał, że widział, jak oskarżony kierował samochodem od starych dystrybutorów pod wejście do firmy.

Świadek **T. M.** potwierdził w swoich zeznaniach, że interwencja dotyczyła nietrzeźwego kierowcy jadącego ze strony R. do D.. Świadek wiarygodnie zeznał, że przy firmie (...) zauważyli samochody i w trakcie podjeżdżania do tego samochodu ten samochód ruszył, przejechał paręnaście metrów pod budynek i tam podjechali. Świadek potwierdził, że wynik badania kierującego na trzeźwość wskazywał na to, że mężczyzna był pod wpływem alkoholu.

Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, gdyż są one jasne, szczegółowe, spontaniczne. Świadczyli potwierdzili, że wykonywali czynności sprawdzające kierowcy jadącego samochodem zgodnie ze zgłoszeniem i poleceniem dyżurnego, co do którego zachodziło podejrzenie, że kieruje pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, co po zatrzymaniu i przebadaniu oskarżonego potwierdziło się.

Sąd uznał za wiarygodną opinię biegłego toksykologa. W ocenie Sądu opinia nie zawiera luk i niejasności. Wnioski tam zawarte potwierdzają ustaloną w sprawie wersję wydarzeń. Sąd przyjął za wiarygodną opinię również dlatego, że została wydana przez lekarza o ścisłej specjalizacji – w zakresie toksykologii. Biegły w opinii jednoznacznie stwierdził, że H. K. w dniu (...)w godzinach(...)znajdował się w stanie nietrzeźwości, który to stan nietrzeźwości mógł być stopnia znacznego i zawierać się w przedziale od 1,2 do 1,3 promila alkoholu w wydychanym powietrzu. Jednocześnie biegły stwierdził w opinii, iż należy wykluczyć, aby spożycie przez opiniowanego przed badaniem jednej butelki piwa mocnego mogło spowodować u oskarżonego wzrost stężenia alkoholu etylowego w organizmie do poziomów oznaczonych badaniami.

Wobec treści opinii w ocenie Sądu nieprawdziwe są twierdzenia oskarżonego co do ilości spożytego alkoholu w okresie poprzedzającym kierowanie przez niego pojazdem mechanicznym, tym samym wnioski te wykluczają, by oskarżony był w stwierdzonym upojeniu alkoholowym po spożyciu jednej butelki piwa na parkingu.

Zdanie Sądu dowody z zeznań świadków, jak i z opinii biegłego toksykologa układają się w logiczną całość, świadczą jednoznacznie o tym, że oskarżony H. K. w dniu (...)roku kierował pojazdem mechanicznym będąc w stanie nietrzeźwości na drodze publicznej, na ulicy (...) w D..

Wbrew twierdzeniom oskarżonego przypisane mu zachowanie dotyczy nie tylko parkingu znajdującego się przed firmą (...), gdzie został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji, ale przede wszystkim kierowaniem pojazdem mechanicznym w miejscowości D..

Sąd uznał za wiarygodne pozostałe dowody z dokumentów. Zostały sporządzone przez osoby lub podmioty do tego uprawnione. Zawierają informacje oraz dane, które odnoszą się do ustaleń stanu faktycznego, stanowią jego ważne uzupełnienie.

W tych warunkach wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona przeprowadzonymi dowodami.

Tym samym oskarżony H. K. dopuścił się przypisanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę jak w części dyspozytywnej wyroku.

Przy orzekaniu o karze zasadniczej, jak i w odniesieniu do pozostałych instytucji, Sąd stosował przepis z art. 4 § 1 k.k., uznając że przepisy obowiązujące przed 18 maja 2015 roku i 1 lipca 2015 roku są korzystniejsze, że te obowiązujące w czasie orzekania.

Przy wymiarze kary orzeczonej wobec oskarżonego Sąd brał pod uwagę jako okoliczność obciążającą – uprzednią karalność H. K. również za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w ruchu lądowym – art. 177 § 1 k.k., ale przede wszystkim stopień upojenia alkoholowego w jakim był oskarżony, poruszanie się przez oskarżonego pojazdem mechanicznym po drodze publicznej w godzinach wzmożonego ruchu.

Tego rodzaju nieodpowiedzialne i potencjalnie groźne zachowania wymagają zdecydowanej reakcji karnej. Zachowanie oskarżonego dobitnie świadczy o jego lekceważącym stosunku do prawa oraz do zasad bezpieczeństwa w ruchu, narażaniu siebie na utratę zdrowia, a przede wszystkim innych postronnych, prawidłowo poruszających się uczestników ruchu na potencjalne niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia.

Sąd nie dopatrywał się okoliczności łagodzących w stosunku do oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu społeczna szkodliwość popełnionego przez wymienionego czynu zabronionego jest znaczna.

Wymierzona oskarżonemu H. K. kara pozbawienia wolności – w dolnych ustawowego zagrożenia - w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zdaniem Sądu właściwością jednak sprawcy pozwalają na zastosowanie w stosunku do niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara w zawieszeniu jest wystarczająca w stosunku do niego dla osiągnięcia celu kary, a ponadto zastosowane wobec oskarżonego dodatkowe kary w postaci grzywny pozwoli zapewnić, iż pomimo nie wykonania kary zasadniczej, H. K. nie popełni ponownie przestępstwa. Orzeczenie grzywny ponadto zwiększa dolegliwość kary zasadniczej, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona, a zarazem pozwala pełniej osiągnąć jej cele.

Na podstawie art. 42§2 k.k. Sąd orzekł obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zakaz prowadzenia pojazdów należy do grupy środków o charakterze prewencyjnym i ochronnym, mających na celu zapobieżenie popełnienia przez sprawcę podobnego czynu w przyszłości. Przy uwzględnieniu stopnia nietrzeźwości sprawcy oraz okoliczności zdarzenia, Sąd uważa, że nie zasługuje on na dalsze uczestniczenie w ruchu jako kierowca wszelkich pojazdów mechanicznych na okres orzeczony w wyroku. W kontekście powyższego uznać należy, że zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony na okres 3 lat spełni swe cele prewencyjne.

Na poczet orzeczonego środka zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie powołanych przepisów jak w punkcie V wyroku mając na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego.